

Lied van populieren

gekomen van een dorp aan
stroom en rivier, draag je
het druisen van populieren
zoals een kustbewoner thuis
komt in de ruis van een zee

grootser droom je niet dan
in klotsende golven en trompen:
dagelijks het kielzog van
vrachtboten, laag in het water,
namen van steden en vrouwen

en achter en boven je hoofd
als de adem van een vader,
een grote broer: de bladeren,
baldakijn van tule en zijde
om een donzen hemelbed

voortgekomen uit zo'n dorp
blijf je er wonen, ook al loop je
door een bos aan zee: over
het zand van duinen valt
een schaduw van gaaien,
de hoge toon van een nachtegaal

meer vrede heb je niet nodig dan
het druisen van populieren, de drang
om aan te komen waar je al jaren
verblijft: een ruimte van ruisen waar
ze allemaal wonen, vader, moeder,
aan haar kled de zonen en zomen
die horen bij het gesloopte huis

Staf De Wilde